

дефицита деталей; формирование ведомости незавершенного производства и т.д.

На основе плана производства отделом материально-технического снабжения и сбыта составляется спецификация, в которой определяются потребности в материалах на изделие по цехам, а также рассчитывается необходимая численность производственного персонала по разрядам и профессиям в разрезе цехов. Контур «Управление материально-техническим снабжением» позволяет автоматизировать оперативную работу отдела материально-технического снабжения, материальных складов, кладовых в подразделениях предприятия по учету и движению материальных ценностей. Контур поддерживает все типовые формы первичных документов и содержит большое количество дополнительных форм и отчетов по движению и учету материальных ценностей.

Контур управления затратами и калькулирования плановой себестоимости обеспечивает автоматизацию планово-экономических служб предприятия. Автоматизацию учета и анализа затрат на производство продукции по цехам предприятия, расчета и анализа фактической себестоимости выпускаемой продукции обеспечивает контур «Учет затрат на производство».

Таким образом, автоматизация получения конструкторско-технологической документации позволяет быстро осуществить цикл технической подготовки производства новых изделий. Наличие элементов автоматизированного нормирования материальных и трудовых ресурсов позволяет снижать себестоимость изделий, сокращать длительность цикла изготовления новой конкурентоспособной продукции. Наличие полной информационной конструкторско-технологической базы изделий позволяет осуществить классификационный анализ новых изделий, сравнивать их в процессе подготовки к производству и находить оптимальные варианты диверсификации производства продукции.

Можно сделать вывод, что в результате автоматизации бизнес-процессов на машиностроительном предприятии значительно повышается эффективность работы всех участвующих в системе подразделений за счет автоматизации обработки информации, что позволяет повысить управляемость организацией как системным образованием в целом в процессе подготовки производства и внедрения нового вида продукции.

Литература

1. Петров А.С. Опыт комплексной автоматизации промышленных и проектных предприятий на базе программного обеспечения АСКОН / А.С. Петров, М.А. Михайлов // ИТ-Форум «Информационные технологии как ключевой инструмент роста предприятия» (11 декабря 2008г., г. Калининград). – 2008. – С. 40–48.
2. Брыль В. Опыт разработки и внедрения информационной системы автоматизации управления производством/В. Брыль // Производство электроники: технологии, оборудование, материалы. – 2007. – № 5. – С. 1–6.
3. Быстрова В.В. Организация выпуска новой продукции на предприятии / В.В. Быстрова // Коммунальное хозяйство городов, 2001. – № 28. – С. 36–38.

ІНФОРМАЦІЙНИЙ РЕСУРС – БЕЗПОСЕРЕДНІЙ ПРОДУКТ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

І.М. Асмолова, аспірант

Європейський університет фінансів, інформаційних систем, менеджменту і бізнесу, м. Київ

Актуальність питання, розглянутого в статті, полягає в ефективному використанні інформаційних ресурсів, що є одним з найважливіших завдань менеджменту приватного підприємства в сучасних умовах. Саме від рішення цього питання безпосередньо залежить, наскільки інформаційні ресурси відповідають запитам і потребам приватного підприємства. З особливою наочністю виявився факт залежності економічного прогресу від ефективності функціонування інформаційної підсистеми суспільства. Інформація, інтегруючи властивості предметів і засобів праці, стає одночасно основним ресурсом і важливим результатом виробничого процесу

Насамперед перехід до інформаційної економіки змінює характер функціонування традиційних галузей господарства, їх технологічні параметри стають похідними відносно економіко-

інформаційних процесів. Інформаційний ресурс перетворюється на домінуючий чинник розвитку не лише виробничої сфери, але і економічної системи в цілому, а інформаційна насиченість виступає об'єктивним критерієм досягнутої зрілості традиційних чинників виробництва. У зв'язку з цим в сучасних економічних дослідженнях все частіше застосовуються такі поняття, що раніше не асоціювалися з економікою, а саме «інформаційні ресурси».

Слід зазначити, останніми роками з'явилися досить масштабні роботи, в яких комплексно ставляться і вирішуються питання використання інформаційних ресурсів в удосконаленні діяльності приватних підприємств. В розвиток сучасних методів управління на основі інформаційних ресурсів великий вклад внесли дослідники Дж. К. Джонс, Е. Йордан, Е. Кодд, К. Курбель, Д. Марка, Т. Дж. Мартін, П. Мертенс, К. Опп, Т. Сарсон, М. Хаммер, В.М. Глушков, А.А. Денісов, А.М. Кармінський, А.В. Костров, О.В. Логіновський, Є.В. Попов та інші.

Метою цієї статті є розкриття сутності інформаційних ресурсів в приватних підприємствах.

Важливо відзначити, інформаційні ресурси визначаються як «безпосередній продукт інтелектуальної діяльності найбільш кваліфікованої і творчо активної частини працездатного населення» [1].

Інформаційні ресурси не обов'язково є продуктом праці. [2, с. 8]. Цей підхід полягає в наступному: «...при визначенні поняття інформаційних ресурсів перспективним може бути підхід, коли дане поняття ув'язується з метою вироблення і реалізації різних, будь-то наукових, організаційних, управлінських або інших рішень, що розглядаються з інформаційного боку. Тоді інформаційним ресурсом можна назвати всю ту інформацію, що лежить в основі ланцюжка досягнення поставленої мети. Природно, при такій постановці питання виникає необхідність розглядати інформаційні ресурси, враховуючи різний рівень їх знаходження: від початку до завершення всього ланцюжка досягнення поставленої мети. При цьому можна розробити їх класифікацію або систему класифікацій». Важливо, проте, визначитися з тією інформаційною стороною, про яку говориться вище. Слід зазначити, що ця інформаційна сторона в економічній літературі розуміється у вузькому сенсі. Як вважає Вацьокін Н.П. [3], саме слово «ресурси» містить деякі смислові конотації: воно заставляє думати, що йдеться про щось повністю віддалене від свого творця і майбутнього користувача. Цінність же інформації істотно зв'язана і з історією її здобуття, і з конкретною ситуацією її вживання.

Ми повністю згодні з цим твердженням, але коли ми говоримо «інформаційні ресурси», то ми абстрагуємося від всього особового. Об'єктивний характер – ось та характерна межа інформації, яку розуміють як інформаційний ресурс. Така загальна властивість будь-яких інформаційних ресурсів: національних, галузевих, фірмових тощо.

Інформація в тій чи іншій мірі завжди використовувалася людьми в господарській діяльності, зокрема, у вигляді відомостей про предмети праці і засоби праці, способи їх взаємодії, вона була важливою складовою частиною робочої сили у вигляді навиків, умінь, знань. На початок двадцять першого століття розвиток галузей промисловості, що виробляють засоби переробки, зберігання і передачі інформації, значно розширив масштаби і підвищив ефективність використання різних видів інформації як ресурсу у виробничому процесі. Проте до останнього часу оцінити значення і визначити міру участі інформаційного ресурсу в цьому процесі було вельми складно. Лише в умовах сучасного етапу розвитку науково-технічного прогресу, коли інформаційний ресурс став займати виняткове місце в організації і функціонуванні національних господарств, стає очевидною необхідність і можливість всебічного наукового дослідження його економічної ролі.

Звертає на себе увагу той факт, що наявність специфічних меж інформаційного ресурсу обумовлює його особливу роль в числі традиційних економічних чинників – праці, землі, капіталу і підприємницької здатності. Будучи самостійним ресурсом, інформаційний ресурс одночасно є інтеграційним чинником господарювання, елементи якого містяться в кожному з чинників виробництва, служать критерієм їх зрілості, умовою ефективного функціонування і взаємодії. Недооцінка, а тим більше заперечення інформаційного ресурсу як економічної категорії приводить до нерозуміння суті економічних процесів, що визначають сучасний тип технологічного способу виробництва. Економічна маса і мобільність визначаються в першу чергу ресурсами організації, які розрізняються як за об'ємом, так і за змістом. Саме недостатність ресурсів – фінансових,

матеріально-технічних, інформаційних, інтелектуальних – не дозволяє приватним підприємствам успішно розробляти і реалізовувати стратегію, навіть в найсприятливіших зовнішніх умовах.

В приватних підприємствах роль ресурсів принципово важлива не лише тому, що без них суб'єкт не досягне стратегічної мети. Ресурси – це потенціал організації. Їх стратегічне значення полягає, по-перше, в можливостях розробляти оптимальну для суб'єкта стратегію (джерело формування), по-друге, в принципово можливому впливі на зовнішнє середовище організації (характер використання), по-третє, в специфічно стратегічній постановці цілей суб'єкта (напрями дії) [4, с. 12].

Формування і реалізація стратегії приватного підприємства вимагають великих витрат ресурсів. Розробка стратегії приватного підприємства не обмежується витратами матеріальних, фінансових ресурсів, часу, величезне значення мають інформаційні й інтелектуальні ресурси. [5, с. 68].

Зважаючи на складність формування інформаційних ресурсів, передбачених в системі управління, згрупуємо їх у наступні підсистеми: організаційну, соціальну, виробничо-економічну, обчислювальну й інформаційну. З вищесказаного виходить необхідність цілеспрямованих досліджень в області методичного забезпечення менеджменту з метою вдосконалення методів для оцінки витрат і ефекту від використання інформаційних ресурсів приватного підприємства.

Література

1. Громов Г.Р. Национальные информационные ресурсы: проблемы промышленной эксплуатации / Г.Р. Громов. – М.: Наука. – 1984. – 334 с.
2. Миняйло А.М. Экономика и организация информационных ресурсов / А.М. Миняйло, Ю.М. Каныгин, О.В. Рузакова. – Екатеринбург: СИНХ, 1988. – 422 с.
3. Ващекин Н.П. Философские аспекты информатизации общества / Н.П. Ващекин // Философские науки. – 1988. – № 7. – С. 13–22.
4. Ансофф И. Новая корпоративная стратегия / И. Ансофф. – СПб.: Питер Ком, 2003. – 422 с.
5. Маркетинг: Учебник для ВУЗов / [Багиев Г.Л. и др.]. – М.: Экономика. – 2003. – 703с.

ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРОФЕСІЙНО-КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ СТРУКТУРИ ПОПИТУ РЕГІОНАЛЬНОГО РИНКУ ПРАЦІ

О.Ю. Будякова, аспірант

Інститут економіко-правових досліджень НАН України, м. Донецьк

Подано зарубіжний досвід інформаційного забезпечення аналізу та прогнозу професійно-кваліфікаційної структури попиту ринку праці. Запропоновано побудувати професійно-кваліфікаційну карту регіонального ринку праці у розрізі видів економічної діяльності, що дозволить створити інформаційну базу для аналізу та прогнозу. За допомогою Інтернету карта доступна всім зацікавленим сторонам соціально-трудова відносин. Карта допоможе простежити за основними структурними змінами у складі робочої сили за професіями у результаті міжгалузевого розподілу зайнятих і обґрунтувати напрями розвитку системи професійної освіти, що враховують реальні потреби галузей економіки у кваліфікованих кадрах

У радянській економіці був створений і успішно функціонував механізм визначення потреби у фахівцях тієї або іншої професії і кваліфікації. Докорінні реформи початку дев'яностих років минулого сторіччя, і період ринкового будівництва, що відбувся слідом, істотно деформували сформовану десятиріччями професійно-кваліфікаційну структуру регіонального ринку праці. Перехід до системи господарювання, що ґрунтується на плюралізмі форм власності, зробив принциповий вплив на соціально-трудова відносини. Відсутність у новоявлених власників засобів виробництва знань і досвіду роботи в умовах ринку не дозволила їм ефективно управляти підприємствами. Скорочення обсягів виробництва привело до того, що багато кваліфікованих фахівців були вимушені шукати роботу не за спеціальністю. Протягом багатьох років